

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת ואתחנן

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

עונג שבת

בשבת קודש הקב"ה מעביר מן העולם את כל הדינים, ושולטות בעולם רק מידות החסד והרחמים, וכמו שנאמר "ויכל אלהים ביום השביעי" (בראשית ב, ב), וכפי שמפרש זאת אדמו"ר הזקן בעל התניא (ליקוטי תורה פר' בהר מב, ג) שבעוד שבששת ימי החול שולטים בעולם הדינים של שם אלקים, הרי שבשבת קודש הם נפסקים וְקָלִים, בבחינת "ויכל אלהים" ('ויכל' מלשון כילוי וסיום), ומאירים בעולם רק שמות הוי"ה שהם שורש החסד והרחמים. על כן מובא בהלכה (ראה ברמ"א סי' רע"א, י) שכשאומרים "ויכולו" בקידוש של ליל שבת, יש לפתוח בשתי התיבות שבסוף הפסוק הקודם ולומר: "יום השישי ויכולו השמים וגו'"

ובסעודות שבת בוצעים על שתי כיכרות, זכר למה שנאמר במן: "לקטו לחם משנה", כי 'לחם' עולה בגימטריא שלוש פעמים שם הוי"ה, ושתי פעמים 'לחם' - "לחם משנה" - עולה שש פעמים שם הוי"ה, לרמז שבשבת קודש לא שולטים בעולם אותם שישה שמות אלהים, אלא שישה שמות הוי"ה, המורים על חסד ורחמים.

וכן בתפילת שחרית, אחר אמירת "ה' מלך", אין אומרים את מזמור "למנצח בנגינות" כדרכנו בחול, כיון שענינו להמתיק את השישה שמות אלהים כנ"ל, ואילו בשבת קודש אין צורך להמתיקם, כיון שאינם שולטים כלל. ובמקום מזמור זה אומרים את מזמור "השמים מספרים כבוד אל" (תהלים יט), כיון שיש בו שישה פסוקים רצופים שנזכר בכל אחד מהם שם הוי"ה, כמו שנאמר: "תורת הוי"ה תמימה משיבת נפש, עדות הוי"ה נאמנה מחכימת פתי, פקודי הוי"ה ישרים משמחי לב, מצוות הוי"ה ברה מאירת עיניים, יראת הוי"ה טהורה עומדת לעד, משפטי הוי"ה אמת צדקו יחדיו" (פס' ח-י) - לרמז שבתמורה לשישה שמות אלקים ששולטים בששת ימי החול, בשבת קודש מאירות שישה שמות הוי"ה, וכל העולם מלא בחסד ורחמים.

וכדי להמשיך לימות החול מן הרחמים המאירים בשבת קודש, אנו אומרים בתפילה בכל יום מששת ימי החול: "היום יום אחד בשבת קודש", "היום יום שני בשבת קודש" וכו', ובזה אנו מקשרים כל יום ויום ליום השבת, וממתקים את הדינים שבו באור החסד של שבת קודש.

וכיון שבשבת קודש לא שולטים הדינים אלא רק מידת הרחמים, לכן חייב כל אדם להרחיק ביותר ביום שבת את מידת הכעס והרוגז והעצב וכל שאר המידות הדומות להן, אשר מקורן מצד הדין, ולנהוג בחסד ורחמים ובסבלנות גדולה עם בני ביתו, ולהרבות בשירה וזמרה ובעונג ושמחה. ורק באופן זה תאיר עליו השבת את אורה הנערב, והנשמה היתירה שקיבל בכניסת השבת תשיש ותשמח לשכון בקירבו.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

התלהבות במצוות

"אורייתא בלא דחילו ורחימו לא פרכת לעילא וכו', ותורה ומצוה בלא דחילו ורחימו לא יכילת לסלקא ולמיקם קדם ה'". בדומה לעוף כשיש לו כנפיים הוא יכול להגיע לגבהים, אבל כשאין לו כנפיים, למרות שלפי ההלכה הוא לא נטרף בכך ומותר לאוכלו, אבל הוא לא יכול לעוף, אלא הוא נשאר על גבי הקרקע, כך אדם שעושה מצוות בלי דחילו ורחימו, דחילו זה יראת ה', רחימו זה אהבת ה', (תמיד כנף ימין זה האהבה, וכנף שמאל זה היראה), המצוות האלה לא יכולות לעלות למעלה. כלומר מצוה שנעשית ללא רגש וללא התלהבות, אין בה כל כך עשיה למעלה, אבל מצוה שנעשית באהבה, היא נשארת לעד, כמו העקידה. העקידה נעשתה עם הרבה חום והרבה שמחה, נתקיים בה "אשר יאמר היום בהר ה' יראה" (בראשית כ"ב), הר המוריה עד היום 'הזר הקרב יומת', משא"כ בהר סיני, "במשוך היובל המה יעלו בהר", אחרי שנשמע שם היובל, דהיינו כשיתקעו תקיעה ארוכה וממושכת, המה יעלו בהר, מותר גם לבהמות לעלות בהר. כי אותה עוצמה שהשקיע אברהם אבינו בעקידה לא השקיעו בהר סיני. כך זה גם בבנים, מי שמשקיע תפילות רבות על הבנים, ושם לב לכל פרט, הוא יזכה שבניו יהיו גדולי ישראל. כלומר שום דבר לא מצליח בלי עבודה אמיתית,

זמני השבת

הדלקת נרות:	צאת שבת:
ירושלים 19:14	ר"ת 20:04
תל אביב 19:12	ר"ת 20:02
חיפה 19:15	ר"ת 20:05
באר שבע 19:13	ר"ת 20:03

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי וחכמי ישראל

רבי נחום איש גמזו - י"ד באב

אחד מרבותיו של רבי עקיבא. נקרא כך על שם שעל כל דבר שהיה קורה לו היה אומר "גם זו לטובה".

פעם אחת גזר הקיסר גזירה על היהודים, היהודים שרצו שיבטל הקיסר את גזרתו הרעה שלחו את רבי נחום איש גמזו מלומד בניסים שיביא למלך ארגז מלא זהב אבנים טובות ומרגליות כשוחד על מנת שיבטל את גזירתו.

בדרכו למלך הלך רבי נחום לישון באכסניא אחת על אם הדרך, בעלי האכסניא שהיו אנשים רעים ראו שיש לרבי נחום ארגז מלא זהב ויהלומים חיכו לשעת לילה מאוחרת שרבי נחום יישן חזק וגנבו את כל הזהב, ובשביל שלא ישים לב לגניבה מילאו את הארגז בעפר...

בבוקר המשיך רבי נחום בדרכו אל המלך, כשהגיע אל המלך הביא לפניו את הארגז ואמר למלך כי היהודים שלחו מתנה זו על מנת שיבטל מעליהם את גזרתו הקשה והמכבידה, פתח המלך את הארגז ולהפתעתו ראה שהוא מלא עפר חול ואבנים, כעס המלך על היהודים כעס רב על שביזוהו כל כך ורצה להרוג את רבי נחום. אך רבי נחום כדרכו גם על זה אמר "גם זו לטובה", מיד ראה ה' בצרתו של רבי נחום איש גמזו ושלח את אליהו הנביא שנידמה למלך כאחד המשרתים ופנה אליהו למלך ואמר לו שאולי עפר זה הוא כעפרו של אברהם אבינו שהיה נהפך לחיצים וחרבות, שלח המלך את העפר לחייליו שנלחמו נגד מדינה אחת, זרקו החיילים את העפר על אותה מדינה ונעשה נס ונהפך לחיצים וניצחוה, שמח המלך על מתנה נפלאה זו ששלחו לו היהודים וביטל מעליהם את גזרתו.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

כל המוסיף גורע

"וַעֲתָה יִשְׂרָאֵל שְׁמַע אֶל הַחֲקִים וְאֶל הַמִּשְׁפָּטִים אֲשֶׁר אֲנִי מְלַמֵּד אֶתְכֶם לַעֲשׂוֹת לְמַעַן תִּחְיוּ וּבְאַתֶּם וִירְשֶׁתֶם אֶת הָאָרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵיכֶם נָתַן לָכֶם: לֹא תִסְפּוּ עַל הַדָּבָר אֲשֶׁר אֲנִי מַצִּיָּה אֶתְכֶם וְלֹא תִגְרְעוּ מִמֶּנּוּ לְשֹׁמֵר אֶת מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם אֲשֶׁר אֲנִי מַצִּיָּה אֶתְכֶם" (דברים ד א).

שמעתי מאבא האהוב עטרת ראשינו רבינו יורם מיכאל אברג'ל ששאל שאלה נפלאה, התורה הקדושה מצווה אותנו לא להוסיף על המצוות ולא לגרוע מהם, לא לגרוע מהמצוות זה מובן, שלא לגרוע משום מצווה ממה שה' יתברך מצווה אותנו, אבל למה לא להוסיף? ומה בכך אם יוסיף על המצוות? אם ה' ציווה לעשות שבת יום אחד, ומישהו ישמור יומיים, מה בכך?

והעלה אבא היקר רבינו יורם אברג'ל שכאשר אדם מוסיף על מה שה' יתברך ציווה, ועל מה שחכמי ישראל ביארו, הרי הוא משקיע כח ואנרגיה במה שלא צריך, וכשיגיע למקום שבאמת צריך להחמיר בו, הוא כבר לא יוכל להחמיר. ועוד שהחומרא במקום שה' לא ציווה יכולה להביא לידי תקלה ה' יצילנו, כמו שקרה אצל חווה שאמרה לנחש ה' אמר לא לאכול מעץ הדעת "ולא לנגוע בו", פן תמותו. מה עשה הנחש? דחף את חווה על עץ הדעת וממילא נגעה בו, אמר לה הנחש, ראית, כמו שנגעת בעץ הדעת ולא קרה לך כלום, כך אם תאכלי ממנו לא יקרה לך כלום. ואז התפתתה ואכלה, ובזה נקנסה מיתה ה' יצילנו, על כל באי עולם.

והרמז בדבר הביא אבא היקר בשם חז"ל הקדושים שהפסוק אומר "והיה כאשר 'תריד' ופרקת עולו מעל צווארך" וביאר אבא, שיש לנו "תריג" מצוות, שהם שלש מאות ושלש עשרה, אולם והיה כאשר "תריד" אם יהיו לך "תריד" מצוות, שהם שלש מאות וארבע עשרה, שאתה מוסיף על מה שה' לא ציווה, חס ושלום, "ופרקת עולו", בסוף האדם יכול להדרדר לגמרי.

ולכן באמת התורה הקדושה היא לא קשה, וקיום התורה הוא מתוק מדבש, ורק אנשים הופכים את זה להיות קשה, כי הם מסבכים את מה שה' ציווה, אבל אם האדם באמת הולך בתמימות כמו מה שה' ציווה, הכל ברור והכל נעשה קל בחסדי ה' יתברך.

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

המת הולך!

בסוף שנת 2004 בעלי באופן פתאומי הרגיש דקירות בגב, לקחתי אותו מיד לביה"ח סורוקה ושם קבעו כי הוא בהתקף לב ב- אוטם שריר הלב, לאחר ארבע שעות בחדר ניתוח הרופאים יוצאים ומודיעים לנו שעמלו קשה והמצב מאוד קשה והסיכויים לחיות קלושים, הכל עניין של שעות בודדות בלבד.

הכניסו אותו לטיפול נמרץ במשך שבוע היינו ליד מיטתו כשהוא מורדם ומונשם וחום גבוה עם זיהום בדם מצב קריטי, התקשרתי למורינו הרב וסיפרתי לו על המצב, זכינו והרב הגיע לטיפול נמרץ זיהומי לבקר את בעלי. הרב עמד ליד מיטתו של בעלי והתפלל, הרופא אמר לרב שבעלי כבר גמור וזה עניין של שעות בלבד.

לאחר הביקור בביה"ח הרב התקשר אלי ואמר: "ב"ה שמונה ימים ורחמים בבית". איך אפשר להבין הרופאים לא נותנים שום סיכוי.

אבל... יומיים לאחר ביקור הרב פתאום שומעים את האחות צועקת במחלקה: המת הולך! היא רואה את רחמים עומד מולה מפרפר רוצה ללכת התפנות אך מיד נופל, אנשי הצוות מיהרו לחבר אותו חזרה לכל הצנרת כולל הנשמה וכך כשכולם בהלם המצב החל להשתפר באמת ובתמים.

ביום השמיני לאחר ביקור הרב בעלי היה כבר בבית וכבוד הרב בא לביתנו לסעודת ההודיה.

הרב היה עבורנו מלאך מהלך.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

תפילת מוסף

שאלה: אדם שצריך לטעום פירות ומגדנות וכיוצא בזה קודם תפילת מוסף, האם צריך לקדש תחילה, או שמא יכול לטעום אף בלא קידוש?

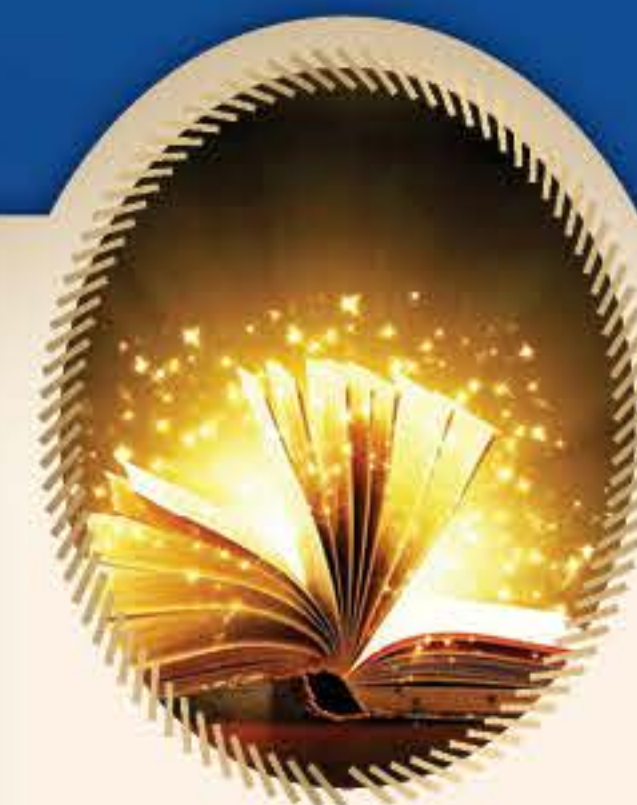
תשובה: אדם שצריך לטעום פירות ומגדנות וכיוצא בזה קודם תפילת מוסף, יש אומרים שיכול לטעום בלא קידוש ואפילו עוגות, ויש חולקים וסוברים שצריך לקדש, ולכן אם יש לו יין בריוח, ומצוי תחת ידו, טוב שיקדש לפני תפילת מוסף ויטעם עוגות ומגדנות, ויחזור ויקדש אחר תפילת מוסף, כדי לצאת ידי כל השיטות [הואיל ויש אומרים שקודם תפילת מוסף עדיין לא חלה עליו חובת קידוש כלל, ולדבריהם, מה שקידש לפני תפילת מוסף לא הועיל לו לאחר תפילת מוסף].

ומכל מקום אם יש לו מעט יין, או שיש לו יין רב אלא שאינו מצוי תחת ידו, יטעם קודם תפילת מוסף בלי קידוש, ואחר תפילת מוסף - כשבא לסעוד סעודת שבת בביתו יקדש קידוש היום.

שאלה: כהנים שנושאים את כפיהן בתפילת מוסף, וחלש ליבם ורצו לטעום משהו קודם תפילת מוסף, האם יקדשו תחילה על היין, או לא?

תשובה: כהנים שנושאים את כפיהן בתפילת מוסף, וחלש ליבם, ורצו לטעום משהו קודם שיתפללו מוסף, נכון יותר שיטעמו משהו מבלי לקדש על היין, ואפילו אוכלים עוגה וכיו"ב, שהרי הטעם שהכהנים לא נושאים כפיהם במנחה שיש לחוש שמא שתו יין קודם והשתכרו, ואם הכהן כבר קידש ושתה יין, יש אומרים שלא ישא את כפיו אותה הפעם, ויש חולקין ומתירין, והמיקל יש לו ע"מ שיסמוך.

וראוי להודיע בשער בת רבים שחייבים הכהנים לישא את כפיהם גם בתפילת מוסף בשבת ויום טוב וראשי חודשים, ואותם שנהגו שלא לישא את כפיהם לעולם בתפילת המוסף טעות הוא בידם ומבטלים בכל פעם שלוש מצות עשה מן התורה, ואף עוברים איסור אם הם נמצאים בבית הכנסת, ואיסור נוסף אם אמרו להם לעלות, ותהילות לאל יתברך בדור הזה כבר נתפשט המנהג בכל המקומות לברך ברכת הכהנים גם בתפילת מוסף, וינוחו להם ברכות על ראשם ששומעים דברי חכמים.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

הבדל קטן

רבינו - טען עשיר בפני רבי הלל מראדושיץ - בא עני מלא תחנונים ומתחנן "תן לי" - ניחא, סוף סוף רחמנות עליו. אולם העניינים המתחצפים, תובעים בקול ודורשים בתוקף כאילו שלהם הכסף, את אלה אינני יכול לסבול...

חי"ך רבי הלל ואמר: כמוני וכמוך, בהבדל קטן. אתה שונא עניים ומתחצפים ואני - עשירים מתחצפים. בא אלי עשיר היודע שהוא רק "בעל פקדון", הכסף והעושר אינם שלו, אלא מה? קמצן הנהו מטבעו, מסרב לתת ורוצה להיות שומר טוב - אותו אפשר עוד לסבול. אולם בה עשיר גאה, המשוכנע שהכל שלו, כביכול אין אדון בעולם, הוא, העשיר, "נותן" והוא "אינו נותן", עשיר שכזה, אינני יכול לסבול...

המתנה המושלמת לאם ולבת!

ספר ייחודי לבת ישראל בו
קובצו מיטב שיחותיו
של מו"ד הרב יוסף אברג'ל

עכשיו
במחיר
השקה!

חייגו והזמינו עוד היום: 08-6381000

ניתן להשיג גם בציון הקדוש: 08-9790786

פרטי התקשרות קול רינה
08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יוסף אברג'ל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יוסף אברג'ל

פניני השבוע

אשתך יודעת מה טוב לך. גם אם היא
מתנגדת לרצונותיך, יש לה בינה יתירה
ורגש מיוחד להבחין מה טוב לך ומה לא.

העלון מוקדש:
להצלחת משפחת צפוני הי"ו
לרפואת אריה חי חורי בן
יהודית אסתר הי"ו
לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו
לע"נ גבריאל בן מלכה ז"ל
לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל

הרב יוסף הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה
לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע,
בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום
להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו".

ד"ר יוסף אברג'ל
י"מ אברג'ל

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות
טל': 08-6381000

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

שתשה הרבה מים

לאחר שהתחתנו נולדו לנו מספר ילדים, ואז הגיע הפסקה ארוכה בה היה לנו קושי להרחיב את המשפחה, התייעצנו עם רופאים מומחים ועשינו כל מיני בדיקות וטיפולים אבל לא קורה כלום!

בשנים האחרונות אני ובעלי ממש מתחזקים ב"ה! והקפדנו או שכך חשבנו על טהרת המשפחה.

בעלי הלך לבקש ברכה מאהובנו, עטרת ראשנו רבינו יורם מיכאל אברג'ל, לאחר שהרב שמע את דבריו, הרב חיך אליו ואמר "תשמרו טהרה", לא הבנו מה לא עשינו טוב ואז החלטנו ללכת ולקנות ספר של טהרה מיד כשהתחלנו ללמוד בו הבנו שלצערנו הרב אנחנו לא באמת שומרים על טהרת המשפחה כנדרש, ממש כדברי הרב.

כמובן שמאותו היום התחלנו להקפיד יותר ויותר על ההלכה ואכן תוך זמן קצר התבשרנו בבשורה המשמחת, אני בהריון.

בעלי הלך שוב למורינו הרב כדי לספר לו על הבשורה ולהודות לו וכן כדי שהרב יברך אותנו שנזכה שיהיה בן זכר, רבינו לא ענה לו על בקשתו, ורק חיך ואמר לבעלי לוודא שאני אשתה הרבה מים...

תוך זמן קצר התבשרנו לדעת שאני נושאת תאומים זכרים ב"ה!! זכינו וברכתו של רבינו ליוותה אותנו במהלך כל ההיריון ובסופו של דבר הייתה לנו גם הזכות שהרב היה הסנדק של בני שקרוא על שם הרב שזכותו תגן עלינו ועל כל עם ישראל!

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

תפילת מוסף

שאלה: אם הוא מסופק אם התפלל מוסף או לא, האם יחזור ויתפלל, או לא?

תשובה: אם הוא מסופק אם התפלל תפילת מוסף או לא, אינו רשאי לחזור ולהתפלל מחמת הספק, ואפילו בתורת נדבה לא יתפלל הואיל והתפילות הם במקום קרבן, וכשם שאין מקריבין קרבן נדבה בשבת, כך אין מתפללין תפילת נדבה בשבת.

שאלה: בישוב קטן שאין בו עשרה יהודים, האם היחיד חייב בתפילת המוספין או לא.

תשובה: הגם שבמשנה נחלקו התנאים, האם במקום שאין עשרה יהודים, היחיד חייב בתפילת המוספין או לא, מ"מ לענין הלכה פשוט וברור שגם במקום שאין עשרה יהודים, היחיד חייב בתפילת המוספין.

שאלה: האם מותר לטעום פירות או עוגות ומגדנות קודם תפילת מוסף, או לא?

תשובה: מותר לטעום פירות ועוגות ומגדנות קודם תפילת מוסף, ואין בזה איסור משום "ואותי השלכת אחרי גויך", כדרך שאמרו בתפילת שחרית. ומותר אף לטעום פת פחות מכביצה [חמישים וארבע גרם]. אבל סעודה ממש אסור.

ולכן, תלמיד חכם שמתפלל תפילת שחרית בנץ החמה בבית הכנסת, ושומע שם קריאת ספר תורה, ואח"כ הולך לבית הכנסת אחר כדי לדרוש שם, ומתפלל שם תפילת מוסף יכול לכתחילה לטעום משהו קודם תפילת מוסף. וכן קורא בתורה שקורא בכמה מניינים ומתפלל תפילת מוסף במנין האחרון רשאי לטעום משהו בין קריאה בתורה לקריאה שנייה, וכן על זה הדרך.

אולם יש לבטל מכל וכל, פאת המנהג שהנהיגו מקצת עמי הארץ בדורות עברו שבזמן קריאת ספר התורה ובזמן שהחכם דורש, היו יוצאין מקצתן למטבח סמוך לבית הכנסת ואוכלין שם כל מיני מאכלים, ושותים משקאות חריפים. ודבר זה חמור ביותר שהיו גורמים בזה למחלוקות ושאר רעות ב"מ. ותהילות לאל יתברך כיום נתבטל מנהג רע זה כמעט מכל המקומות וברוך ה' קם דור חדש ההולך בעקבות חסידים ואנשי מעשה שבדורות הקודמים ושומרים בכל כוחם על כבוד בית המדרש וכבוד התפילה וספר התורה, ומטים אוזן קשבת לדרשת החכם ושומעים דברי חכמים, אשריהם ואשרי חלקם, ואשרי הדור שכך עלתה בימיו.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

הקללות שנהפכו לברכות

ציערו אנשי קולסוב את רבי אברהם יהושע העשיל, בעל "אוהב ישראל" מאפטא, שכיהן כרב בעירם. באו מקורבי הרב ואמרו לו:

יקללם הרב קללות נמרצות, מפני שהם יורדים לחיי הצדיק על לא עוול בכפו, השיב להם ה"אוהב ישראל":

בנעורי רדפו אותי הולכי בטל, קיללתי אותם קללות נמרצות וקללותי נתקיימו. הצטערתי צער רב על כך, הרי הקדוש ברוך הוא בורא כל הנפשות יושב ומצפה כי התקרבו אליו הבריות ואז אני בא וטורדם מן העולם? שטחתי בקשתי לפני הבורא יתברך "אנא עשה שהקללות ייפכו לברכות", וגם תפילתי זו נתקבלה. עכשיו אתם אומרים כי אקללם, וברכות יחולו על ראשם, וכי מגיעות להם כל הברכות הללו?